

[Schmidt.]

ministrere lige til begge Sider, des mere maa man være villig til at give os Del i denne Forvaltning og til, at det udtrykkelig nævnes i Lovens Bestemmelser, at vi faar Repræsentation baade i det sønderjydske Jordudvalg og i Amtskommissionerne i de to Kredse, hvor dette Arbejde særlig foregaar, Aabenraa Amt og Tønder Amt, og at det, da dette ikke kan opnaas ved Valg fra vor Side, bliver saaledes, at Ministeren er bemyndiget til at udnævne Medlemmer til at repræsentere vor Side.

Jeg vil sluttelig sige, at jeg endnu en Gang fremhæver, at jeg hilser med Tak den Hjælp, man vil yde Landsdelen dernede, og at den ubetinget vil være en Hjælp paa det økonomiske Omraade, men jeg beder om, at man skaffer bestemte Garantier for, at den nordslesvigske Befolkning ikke kommer til kort, fordi den maa komme til kort, naar man ikke træffer saadanne Bestemmelser, fordi vi i Virkeligheden ikke ejer de Betingelser, det vil sige den Formue, som man i højere Grad finder i det gamle Land, og at jeg venter, at man skaffer Garanti for, at den ene Del af Befolkningen ikke foretrækkes for den anden, det vil sige den danske Del for den tyske Del af Befolkningen. Det maa ikke være saadan, at Loven administreres for at hjælpe den ene Del fremfor den anden eller for, som man sagde, at løse nationale Opgaver. Jeg holder det for meget betydningsfuldt, at man træffer Bestemmelser, der kan være en Garanti i den Retning, netop ogsaa for det ønskelige, som jeg ser i, at Forholdet mellem disse to Folkeslag, som bor ved Siden af hinanden, maa stille sig saa venligt og heldigt som muligt. Jeg mener ikke, det er nødvendigt, og mener heller ikke, at det kan være muligt, at den nationale Kamp dernede af den Grund kommer til at standse; den følger sin egen Lov og vil blive ved at følge den. Det kan dog ikke være en Statsopgave. Og jo mere man værner sig til at respektere den anden, des mindre kan der være Ulykke i det. Vi vil selvfølgelig have samme Rettigheder ogsaa i den Retning som de andre. Den danske Stat og det danske Folk staar vel rustet til den nationale Kamp paa Grund af den Tradition, den har, efter min Mening bedre rustet end vi, og hvis vi i den Kamp ogsaa skulde finde paa at danne vore Husmandsforeninger, venter jeg, at ogsaa det vil møde en saglig Stillingtagen fra den danske Regerings Side. Jeg kan altsaa give min Tilslutning til Grundtanken i dette Lovforslag og venter meget

godt af det for Nordslesvig under de Forudsætninger, jeg har nævnt.

Kyed: Det ærede Medlem Hr. Holdgaard udtalte flere Gange, at den højtærede Minister havde været heldig med Hensyn til i det væsentlige at imødekomme Erhvervsudvalgets enstemmige Ønske. Jeg maa som daværende Medlem af dette Udvalg beklage, at dette Forslag her er fremkommet, fordi det paa væsentlige Punkter gaar imod enstemmige Ønsker fra Erhvervsudvalget. Det gør det i § 1, hvor man jo sætter ind paa dette, der for øvrigt ogsaa finder sit Udtryk i § 4, at man i Realiteten kun vil have Udstykning efter Loven af 4. Oktober 1919; det er ikke enstemmigt ønsket af Erhvervsudvalgets Medlemmer. Jeg vil heroverfor gøre opmærksom paa, at i de Diskussioner, der har fundet Sted indenfor Erhvervsudvalget om dette vigtige Spørgsmaal, har jeg for mit Vedkommende givet Udtryk for det Ønske, jeg havde med Hensyn til Ordningen af Udstykningen af saaledes erhvervet Jord i de sønderjydske Landsdele. Jeg gav Udtryk for det ved at udtale, om man ikke burde gaa med til at pege paa, at Staten kunde sanere Forholdene i Sønderjylland ved, at Folk kunde komme af med den overflødige Jord; selv om saa Staten eller dens Jordfordelingsorganer kom til at ligge inde med for megen Jord i nogen Tid, troede jeg, at det ikke vilde gøre noget. Men, udtalte jeg videre, vi kan ikke lave særlige Love for Sønderjylland, vi maa bruge dem, vi har, og jeg fortsatte:

Jeg tror særlig, at Loven om Gaardmandsbrug vil være anvendelig. Det er mit Indtryk, at Jorden skal deles i to Omgange, først i Gaardmandsbrug, derefter i mindre Brug. Det kan heller ikke nytte at have lutter smaa Brug. Det bedste økonomiske Samarbejde faas ved en Blanding af større og mindre Brug, og jeg tror, det vilde være udmærket, om man kunde opnaa Statens Sanering gennem den bestaaende Lovgivning ved Oprettelse af mindre Gaardmandsbrug, maa ske saaledes, at de etableres paa noget bedre økonomiske Vilkaar for dem, der skal have Jord i disse Egne, end man ellers vilde kunne give.

Det er altsaa paa den bestaaende Lovgivnings Grund og særlig paa Baggrund af Gaardmandsloven, at jeg er gaaet med til de Ønsker, som vi har fremsat i denne Beretning, der er fremkommet fra Erhvervsudvalget. Jeg minder om, at det er paa dette